

”Ansvariga för krisplanering får aldrig exkludera funktionsrättsrörelsen”

SLUTREPLIK Anna-Maria Axelsson, förbundsordförande för Sveriges Civilförsvarsförbund har [skrivit en replik](#) på vårt inlägg om [myndigheternas bristande funktionsrättsperspektiv](#). Det ska hon ha beröm för samt att hon är öppen för samtal om inkludering av alla människor i samhället.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB kom 2018 med en ny broschyr. Det är ingen tillfällighet att [broschyren Om krisen eller kriget kommer](#) helt och hållet saknar funktionsrättsperspektiv. Vid en genomläsning står det saker som att man ska ta reda på var någonstans skyddsrummet finns och hur hemberedskapen ska säkras. Men hur ska en person med omfattande rörelsenedsättningar ordna mat och vattenförsörjning på egen hand när ingen har vetskap om deras livsvillkor. Så vitt vi vet har ingen över huvud taget uppmärksammat det här problemet med otillgängliga skyddsrum i Sverige.

De som är ansvariga för krisplaneringen måste vara väl insatta i utsatta gruppers livsvillkor. Om man inte kan röra sig själv så måste man kunna få hjälp och stöd att ta sig till ett skyddsrum. Vi menar att denna broschyr innebär en systematisk exkludering.

Den samlade funktionsrättsrörelsens kunskap och kompetens måste alltid finnas med i samhällsplaneringen men det är alltid ansvariga myndigheter som äger frågan. Häri ligger ansvaret som en juridisk, etisk och moralisk princip. FN:s konvention om mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning som Sverige ratificerat, där det framgår att full delaktighet och att principen för universell

utformning (läs krisplanering) ska vara utgångspunkten.

Jörgen Lundälv, docent i socialt arbete och funktionshinderforskare vid Institutionen för socialt arbete, Göteborgs universitet

Per Olof Larsson, medlem i DHR – Delaktighet Handlingskraft Rörelsefrihet i Göteborg

Robert Kindberg, ombudsman, DHR – Delaktighet Handlingskraft Rörelsefrihet, Göteborgsavdelningen